

thaten vollbringend, gewaltthätig RV. 1,62,1. 2. 13. 6,37,3. 7,93,2. 8, 2,22. 37,8. AV. 10,99,9. m. Weg UGÁVAL.

शवसावत् (zu शवस्) adj. mächtig, kraftvoll: Indra RV. 1,62,11.

शवसिन् (wie eben) adj. dass. RV. 7,28,2.

शवाग्नि (शव + अग्नि) m. Leichenfeuer AIT. Br. 7,7. ऋ० ÇAT. Br. 12,3,5,2.

शवान्न (शव + अन्न) n. Todtenspeise Pān. Gṛh. 2,8. als Etym. von ऋशान ÇAT. Br. 13,8,1,1.

शवाश (शव + आश) m. Leichenfresser BHATT. 12,75.

शर्विष्ठ (von 1. प्र; superl. zu प्रूर) adj. übermächtigst, heldenhaftest: शर्विष्ठं न आ भर प्रूर शर्वः RV. 6,19,6. प्रूरणां शर्विष्ठा 68,2. वाज 5, 44,10. इन्द्रं शर्विष्ठं नृणां नरम् 8,40,2. 1,77,4. 165,7. 6,22,2.7. VS. 10,4.

शर्वीर (von 1. प्र) adj. (f. आ) mächtig: शर्वीरया धिया वनतं गिरः RV. 1,3,2. इषा यातं शर्वीरया 30,17.

शवोद्वह (शव + उ०) m. Einer, der Leichen wegschafft, ÇAT. Br. 12,5,3,14.

शव्य (von शव) n. Leichenbegängnis KĀND. Up. 4,15,5.

शष्प, शैशति (सुतगती) DĀTUP. 17,77. (कात्ति wegen शशिन्) Ind. St. 10,316. शशाश, शशशिय, शशशतुम् Vop. 8,52. 80. springen: शशत् Kā. 15,5. शशति भेक: Durgān. bei Wst. und im ÇKDr. Wohl nur eine aus शश Hase erschlossene Wurzel.

— उद् aufspringen von so v. a. aufgeben, im Stich lassen: प्रकृष्वि- गोच्छितशयनासनभोजनाः Bṛāg. P. 1,11,18. उच्छ्रुत (= उल्लङ्घित Comm.) ed. Bomb., aber nur fehlerhaft, da es im Comm. auf शस् (d. i. शष्प) सुतगती zurückgeführt wird.

शश m. 1) Hase (in den Flecken des Mondes sieht der Inder einen Hasen oder eine Gazelle) AK. 2,5,11. H. 1298. an. 2,554. MED. c. 14. शशः तुरं प्रत्यक्षं जगार RV. 10,28,2. शश आस्कन्दमर्षति VS. 23,56,24. 38. चान्द्रमस ÇAT. Br. 11,1,5. 3. M. 3,270. 5,18. शशवच्च विनिष्पतेत् Spr. (II) 4378. °लोहितवर्णा MBh. 3,11618. 7,997. R. 5,14,18. Vā. Bṛh. S. 3,30,78,19. — 51,34. 86,22. (चन्द्रमण्डलस्य) दिग्ंशे पिप्प- लस्तत्र दिग्ंशे च शशो मकान् MBh. 6,192. 250. fgg. (vgl. VP. 166, N. 1). HARIV. 4596. R. 5,24,16. Suçā. 1,46,20. 108,2. 315,9. Mārk. P. 15,30. Bṛāg. P. 3,10,22. °वागुरा Vjutt. 137. °रज्जम् 188. Ind. St. 8,436. Buddha als Hase Vjāpi beim Schol. zu H. 233. GĀTAKAMĀLĪ 11. शशस्य कर्षु (wohl fehlerhaft für कर्षा; vgl. शशकर्षा) N. eines Sāman Ind. St. 3,239, a. — 2) ein best. Meteor: पत्र प्रापादि शश उल्कुषीमान् AV. 5,17,4. — 3) Bez. eines unter einer best. Constellation geborenen Wundermenschen Vā. Bṛh. S. 69,2. 7. 20. fgg. in der Erotik (neben मृग, वृषन्, अश्व) Bez. eines Mannes mit best. Eigenschaften H. an. MED. मृदुवचनमुशीलः कामलाङ्गः मुकेशः सकलगुणविधानः सत्यवादी शशो ऽयम् RATIM. im ÇKDr. SMARADIPIKĪ (Tüb. Hdschr.). — 4) Symplocos racemosa Roxb. H. an. MED. — 5) Myrrhe H. 1063. H. an. MED. — Vgl. शाश.

शशक (von शश) m. 1) Häschen, Hase TRIK. 2,5,9. Hā. 184. ADDH. Br. in Ind. St. 1,40,2 v. u. MBh. 8,1800. 1814. R. 4,16,32. Vā. Bṛh. S. 88,2. 21. Spr. 2440. 2910. Mārk. P. 35,2. 48,26. PĀNĪY. 1,7,28. PĀNĪY. 160,1. 3. 28. 61,2. Hīt. 83,6. °शब्दज्ञान Verz. d. Oxf. H. 92, b,36. — 2) pl. N. pr. eines Volkes MBh. 3,15257.

शशकर्षा m. Hasenhorn: 1) N. pr. eines Mannes mit dem patron. Kāṇva, Liedverfassers von RV. 8,9. — 2) N. eines Sāman LĪT. 4,6,3. 6,3,21.

VII. Thell.

Nid. 6,8; vgl. शशस्य कर्षु Ind. St. 3,239, a.

शशकविषाण n. Hasenhorn so v. a. ein Unding Spr. (II) 2702. Vgl. शशविषाण.

शशकितु s. शशकित.

शशघातिन् m. Hasentödter, Bez. eines best. Raubvogels Suçā. 1,24,7. 202,13.

शशघ्न m. dass. Vā. Bṛh. S. 88,1. f. 3. P. 3,2,53. Schol.

शशधर m. 1) Hasenträger d. i. der Mond AK. 1,1,16. H. 103. Schol. Spr. 3268. Gīt. 7,2. WEBER, Nax. 2,281. Verz. d. Oxf. H. 133, a, No. 244. — 2) N. pr. eines Gelehrten Verz. d. B. H. No. 531. HALL 41. 44.

शशधरीय adj. von Çaçadhara verfasst, n. ein Werk Çaçadhara's HALL 44. 25.

शशधर्मन् m. N. pr. eines Fürsten VP. 470.

शशस्रुतक n. Hasensprung, Bez. einer durch Fingernägel hervorgebrachten Verwundung ÇABDAM. im ÇKDr.

शशबिन्दु m. 1) N. pr. eines Fürsten, Sohnes des Kītrāratha, MED. d. 54. MAITREJUP. 1,4. MBh. 1,226. 2100. 7,2321. 12,998. 7577. 13,4255. 4269. HARIV. 1972. R. 7,89,17. VP. 420 (vgl. auch 2te Aufl. 2,63, N.). Bṛāg. P. 9,6,38. 23,30. pl. seine Nachkommenschaft MBh. 2,338. 12, 999. R. 1,70,28. 2,110,16 (119,16 Gora. fälschlich शशि° SCHL. an beiden Stellen). — 2) ein N. Viṣṇu's TRIK. 1,1,28. H. 217. MED. MBh. 13, 6980. — Vgl. शाशबिन्द्व.

शशभृत् m. Hasenträger d. i. der Mond H. 105. Spr. 2656. Vā. Bṛh. 1,1 (v. l. शशिभृत्). ÇAT. 10,186. परिणत° KĀLĀKRA 2,80. रज्ज° Kā. TRĪS. 73,259. Vgl. शशधर.

शशभृद् m. Träger des Mondes d. i. Çiva KĀLĀK. im ÇKDr. (hier wird fälschlich शशभृद् als Thema angenommen).

शशमुपडस् m. Brühe von einem Hasenkopf (als Medicament gebraucht) ÇAṆḌ. SĀM. 2,1,16.

शशय (desselben Ursprungs wie शयत्) adj. unverstiglich, unaufrichtig: स्तन RV. 1,164,49. धेनु 3,55,16. राधम् VĀ. Bṛh. 5,16. शशय (adv.) डुड्डे RV. 3,57,2.

शशयान (शश + यान) n. Hasengang, N. pr. eines Tīrtha MBh. 3,5055.

शशयु (von शश) adj. Hasen nachgehend: नीचायच्छयुर्मृगः AV. 4,3,6.

शशलक्षण adj. das Zeichen eines Hasen habend, m. der Mond MBh. 3, 16198 (nach der Lesart der ed. Bomb.). 9,2048. Vgl. शशाङ्क.

शशलक्ष्मण MBh. 3,16198 fehlerhaft für °लक्षण.

1. शशलक्ष्मन् n. das Zeichen eines Hasen (im Monde) MBh. 12,13221.

2. शशलक्ष्मन् m. der Mond SĀ. D. 99,9. KĀTRĪS. 27,57.

शशलान्कन m. dass. AK. 1,1,16. KUMĀR. 7,6. Spr. 2372. (II) 1073. Mārk. P. 63,8.

1. शशलामन् n. Hasenhaar AK. 2,9,107.

2. शशलामन् m. N. pr. eines Fürsten MBh. 15,551.

शशविषाण n. = शशकविषाण Spr. 2661. (II) 2702, v. l. KĀTRĪS. 40, 21. Verz. d. Oxf. H. 250, a, 7. 8. b,20. fg. ÇAṆḌ. zu Bṛh. Ān. Up. S. 41. SARVADARÇANAS. 101,8. 149,19. fg. Davon शशविषाणाय्, °यते einem Hasenhorn d. i. einem Unding ähnlich sehen ebend. 119,9.

शशशिम्बिका f. eine best. Pflanze, = जयन्ती RĀG. im ÇKDr.